दीयेनोच्चध्वनिना, 'अमीवान्' भोगान्, 'चातयत' विनाशयत, 'युक्ता स्थ' परस्परं सम्बद्धा भवत, 'वहतः' इममभिषवं निर्व्वहत ॥

(३) अथमाध्यन्दिनसवनेऽभिषवादूर्द्ध्वं प्रतिप्रस्थातुर्ग्रावाणामनुमोदने मन्त्रमाह। "देवा ग्रावाण इन्दुरिन्द्र इत्यवादिषुः। एन्द्रमचुच्यवुः परमस्याः परावतः। अस्मात् सधस्थात्। उरोरन्तरिक्षात्। आसुभूतमसुषवुः। ब्रह्मवर्च्चसं म आसुषवुः। समरे रक्षाꣳस्यवधिषुः। अपहतं ब्रह्मज्यस्य" इति। ये 'ग्रावाणः', 'देवाः' द्योतमानास्तदभिमानिदेवाः, सन्ति ते सर्व्वेपि अयम् 'इन्द्रः','इन्दुः'चन्द्रवदाह्लादकारो,'इत्यवादिषुः'। स्वयमपि 'परमस्याः' 'परावतः' अत्यन्तं दूराद्देशात्, 'इन्द्रं', प्रति 'आ-अचुच्यवुः' आभिमुख्येन प्राप्ताः, 'सधस्थात्' सर्व्वेषां सहावस्थानप्रदेशात्,'अस्मात्' भूलोकात्, आगत्य,तथा 'उरोः', विस्तीर्णात्, 'अन्तरिक्षात्', आगत्य 'सुभूतं' सुष्ठुनिष्पन्नमिमं, सोमं, 'आसुषवुः' साकल्येनाभिषुतं कृतवन्तः, 'मे' मम यजमानस्य, 'ब्रह्मवर्च्चसं' यागानुष्ठानरूपम्, 'आसुषवुः' साकल्येन सम्पादितवन्तः,'समरे' सङ्ग्रामे,'रक्षांसि', 'अवधिषुः' हतवन्तः, 'ब्रह्मज्यस्य' ब्राह्मणानां मन्त्राणां वा क्षपयितुर्दुरात्मनो राक्षसस्य, 'अपहतं' अपघातं, विनाशं कृतवन्त इति शेषः॥

(४) अथ दधिघर्म्मे स्रुचिगृहीतस्याभिघारितस्य दध्न आग्नीध्रीयाग्नावधिश्रयणे मन्त्रमाह। "वाक् च त्वा मनश्च श्रीणीताम्॥ २॥ प्राणश्च त्वापानश्च श्रीणीताम्। चक्षुश्च त्वा श्रो-